

[Grønning.]

at man ikke paa det nuværende Tidspunkt med nogen Rimelighed vil kunne fastsætte, hvordan Kornpriserne skal være i 1940—41, saaledes som det sker i Lovforslaget. Jeg tror derfor, der vil være al mulig Grund til at lade Lovens Gyldighed ophøre med Udgangen af indeværende Høstaar, saaledes at man i god Tid, før den kommende Høst, hvor man dog vilde have et bedre Grundlag for Bedømmelsen af, hvad Priserne burde være, optager Forhandlinger og søger gennemført en hensigtsmæssig Lovgivning.

Sluttelig skal jeg udtale en Beklagelse af, at Flertallet ved denne mangelfulde Lovgivning søger gennemført Foranstaltninger, som ikke er i Overensstemmelse med Landets Behov. Forslaget til en Kornlov favoriserer Raastofimporten paa den hjemlige Raastofproduktions Bekostning, og det er en Urimelighed under Hensyn til den nuværende Situation, hvor Beskæftigelses- og Valutaspørgsmaalet er af saa stor Betydning for hele vor økonomiske Stilling. Derfor burde Lovforslaget have taget et andet Sigte, som det sker ved vore Ændringsforslag, nemlig at stimulere den hjemlige Raastofproduktion paa Importens Bekostning, fordi det vil være i Overensstemmelse med, hvad der er Landets Behov i den nuværende Situation.

N. P. Andreasen: Jeg kan anbefale de af et Flertal og af den højtærede Landbrugsminister stillede Ændringsforslag — det første gaar ud paa at forhøje Priserne paa de forskellige Kornsorter, som det allerede er nævnt, og det andet drejer sig om den Betaling, som Lagerejerne skal have Aaret igennem. Derimod maa jeg meget fraraade, at man stemmer for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 1. Den Forhøjelse af Priserne, som man her har sat ind, finder jeg ganske ubegrundet i den nuværende Situation. Det ærede Medlem Hr. Grønning udtaler, at der ikke bliver taget Hensyn til, hvad Tiden kræver, og hævder, at man skulde have forhøjet Priserne yderligere. Men det ærede Medlem Hr. Grønning maa dog vide, at under den nuværende Situation har man hele Maksimalprissystemet, og det bliver opretholdt; Loven her kommer jo først til at træde i Kraft, hvis andre Forhold indtræffer.

Jeg kan altsaa anbefale Forslaget til en Kornlov med de Ændringer, jeg her har nævnt, og anbefaler at stemme for Lovforslaget om Regulering af Svineproduktionen, som den foreligger.

Valdemar Thomsen: Ved første Behandling gav jeg Udtryk for min Gruppes principielle Stilling til Landbrugsordningen i Almindelighed og til Svinereguleringen i Særdeleshed. Hvad Regeringens almindelige Landbrugspolitik angaar, som nærværende Forslag er et Led i, er det mig en Gaade, at Regeringen ikke vil forstaa, at det bliver nødvendigt at sætte ind paa en helt anden Maade end hidtil. Naar Forholdet er det, at Landbrugets Egenkapital, der i 1914 udgjorde Halvdelen af Ejendommenes samlede Panteværdi, nu er skrumpet ind til at udgøre en Femtedel af denne Værdi, og at disse Milliardværdier gennem Regeringens Politik er overført til Byerhvervene, saa skal der efter min Mening ikke megen Forstand til at indse, at en saadan Udvikling, om den fortsættes — og det gør den altsaa —, vil ende med Katastrofer. Under slige Omstændigheder burde Regeringen ikke, som det sker, skiftevis have Tilslutning til sin Ordningspolitik fra snart eet Oppositionsparti og snart et andet.

Hvad Forslaget om Svineregulering angaar, er vi af den Anskuelse, at her maa gælde et Enten-Eller: enten maa Svinereguleringen overlades til Landbrugets Organisationer, eller Rigsdagen maa afgøre Spørgsmaalet i Enkeltheder; som jeg sagde forleden, foretrækker vi, at det bliver Landbrugets Organisationer, der taler sig til Rette, thi den ringeste Løsning er at gøre Fordelingen af Svinekort til et politisk Spørgsmaal. Fremfor dette Enten-Eller synes Regeringen imidlertid at foretrække et Baade-Og: man vil nok overlade til Landbrugets Organisationer at afgøre Spørgsmaalet, men alligevel lægger man det gennem Bemærkninger til Lovforslaget op paa en saadan Maade, at Rigsdagen skal have Medansvaret for en Lov, der i Forvejen er afgjort i Enkeltheder, og som Rigsdagen altsaa ingen Indflydelse har paa. Ved Forhandlingen her diskuterer man Bemærkningerne, men ikke Forslagets konkrete Bestemmelser, som jeg forleden henstillede til Ministeren og Udvalget at foretage en rimelig Ændring i, saaledes at det blev Slagteriernes Fællesbestyrelse og ikke som foreslaet to indbyrdes uenige Organisationer, der af Ministeren skal tages med paa Raad; dette Ønske er der overhovedet ikke taget noget Hensyn til.

I Grunden er det meget betegnende, at de Konservative, der her har udtalt deres Utilfredshed med et bestemt Forhold, ikke gennem et Ændringsforslag vil være i Stand til at give Udtryk for deres Standpunkt; man kan jo nu engang ikke stille Ændrings-